

er Centralbestyrelsen eller lokale Bestyrelser, der have Myndigheden, er det jo dog noget, som maa tages fra Medlemmerne, og man maa, siger jeg, have en ganske betydelig Tillid til denne Centralbestyrelse, naar man mener, at den burde have en betydelig forøget Magt. Den højtærede Minister har altaa en saadan Tillid, hvorimod hans Meningsfæller i en lang Række af Aar, baade paa Møder og gennem deres Presse have arbejdet meget stærkt paa at udsaa den størst mulige Mistillid til denne Centralbestyrelse. Den højtærede Minister sagde, at det var lidt uheldigt, da Forliget kunde bortfalde, at give denne Voldgift den Myndighed, som ønskes, nemlig Retten til at afhøre Vidner under Edspligt. Jeg kan imidlertid ikke indse, at det gør Sagen vanskelig, thi hvis enten de samvirkende Fagforbund eller Arbejdsgiverforeningen eller begge opgive Forliget, eller hvis man ikke længere vil bruge denne Institution, ja, saa falder jo Beføjelsen til at afhøre Vidner bort. Der skal ikke oprettes et Embede, det tænke vi ikke paa, vi skulle ikke have Kontor og Kontorpersonale o. s. v., vi skulle ikke have Folk udnævnte af enten den ene eller den anden. Vi vælge selv fra hver Side 3 Mænd og disse 6 i Forening vælge en Formand. Denne Formand skal være Jurist for at kunne iagttage de Former, som ere nødvendige, naar man skal have Ret til at afhøre Vidner. Hvis denne Overenskomst skulde bortfalde en Gang i Tiden, sker der ikke andet, end at Parterne gaa hver til sit, og den Ret, de have haft til at afhøre Vidner, bortfalder. Jeg kan derfor ikke indse, at der i saa Henseende er nogen Vanskelighed, og jeg vilde meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han vilde tage det Hensyn til det fremsatte Andragende at være med til at imødekomme det. Jeg ved jo meget godt, at den højtærede Minister tidligere har fremsat et Forslag om Arbejdsretter og Enighedskamre, og det er jo muligt, at vi kunne naa til Enighed om noget lignende i den kommende Tid, men jeg tror, at hvis vi vilde hæfte denne Sag paa den lille Lov, som vi have ønsket, og om hvis Fremsættelse her vi have faaet den højtærede Konsejlspræsidents Tilsagn, vil man ikke gavne den Sag, som jeg er sikker paa, at ogsaa den højtærede Indenrigsminister for sit Vedkommende gerne vil gavne.

Der faldt en Bemærkning fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) forleden Dag, da han talte om Lockouten, der gik ud paa, at

Arbejderne havde afvist, ja, paa en fuldstændig affejende Maade afvist Arbejdsgivernes Tilbud om Forhandling. Dette ærede Medlem vil jeg henvisse ogsaa til det Hæfte, som jeg gentagende Gange har nævnt, hvoraf det ganske tydelig vil fremgaa, at Ordene Afvisning og Affejning ikke kunne benyttes om Arbejdernes Organisationer, men med langt større Ret kunne benyttes over for Arbejdsgivernes Organisation, der netop har sagt, at den ansaa en Forhandling for saa haabløs, at den mente, at det slet ikke kunde nytte at begynde derpaa. Naar dette er Tilfældet, har man Ret til at betegne dens Optræden som Afvisning paa en affejende Maade. Dernæst sagde det ærede Medlem, at „Socialdemokraten“ — den nyder jo den Ære oftere at blive omtalt her under Forhandlingerne, hvilket jeg regner den i høj Grad til Ære — paa sin Forside havde talt om Sejr, medens den paa sin indvendige Side havde protesteret mod det nedværdigende Forlig. Heri har det ærede Medlem heller ikke Ret, thi der har ikke været nogen som helst Tale om Protest mod det nedværdigende Forlig. En vis Gruppe Arbejdere har været utilfreds og udtalt sin Utilfredshed, men ikke talt et eneste Ord om det nedværdigende Forlig. Jeg kender det sande Forhold og ved, at naar Organisationen var utilfreds, var det, fordi den sagde: Ere vi en Gang blevne tvungne ind i Kampen, føle vi os saa stærke endnu, at vi nok kunne ønske at tage et Tag endnu med Arbejdsgiverne for ved denne Lejlighed at tiltvinge os positive Fordele. Derfor vare de utilfredse, men ikke fordi de mente, at der var noget for Arbejderne nedværdigende i den indgaaede Overenskomst. — Altsaa, det er det ærede Medlem, der har overdrevet og ikke „Socialdemokraten“. Jeg skal hermed slutte og udtale det Ønske og det Haab, at den store Strid vi havde i Sommer, og som sikkert har saaet megen bitter Sød hos Smaafolk her i vort Land,

Rettelser:

- Sp. 300, L. 12 f. n.: „Artillet“, læs: „Materiellet“.
- 383, L. 6 f. n.: „enkelte Tog“, læs: „enkelte D-Tog“.
- 387, L. 14 f. o.: „Randers Amts 3dje Valgkreds (P. Knudsen)“, læs: „Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre)“.